

Evangéliumi munkás.

„Mindenik pedig az ő jutalmát veszi az ő munkája szerint.“ 1. Kor. 3, 8.

III. évfolyam. Budapest, 1910. augusztus havában.

3. szám.

A könyvárusítók kézikönyve.

White E. G.-tól.

A munka fontossága.

A könyvárusítás, helyesen végrehajtva, egy elsőrangú missió-munka és egyike a legsikeresebb módszer, mely alkalmazható a népek a fontos igazságokat e jelen időben előterjeszteni. A hitszónok-hivatás fontossága méltó az elismerésre; ez Isten módszereinek egyike a világ felvilágosításához. De Istennek vannak még más módszerei is. Ő felhasználja a nyomdászat hatalmát, mely újság és könyveket nyom, amelyek az igazság üzeneteit tartalmazzák. Ezek különösen fontosak az evangélium terjesztésében. Sokan, kik az élet kenyere után éheznek, nem élvezik azon előnyt, Isten szavát elrendelt prédikátoroktól hallani. Ez okból fontos tehát, hogy irataink messze elterjedjenek. Azon ívek, melyek a nyögő sajtók alól jönnek s mint iratok használhatók és könyvekké kötetnek, kell, hogy a világ minden részébe eljussanak. Ilyen módon oda fog jutni az üzenet, hová egy élő prédikátor nem mehet el és sokak figyelme azon fontos eseményekre fordítatik, melyek e világ történetének jeleneteivel összeköttetésben állanak.

Isten a könyvárusítás munkáját mint módszert rendelt el, hogy a népek azon világosság, melyet könyveink tartalmaznak, előterjesztessék; és a könyvárusítóknak érezni kell a fontosságot, e világnak a könyveket a lehető leggyorsabban vinni, melyek lelki fejlődésükre és megvilágosításukra szükségesek.

Az Úr kívánja, hogy népe e munkát a jelen időben végezze. Mindnyájan,

kik magukat Istennek ajánlják, mint könyvárusítók dolgozni, azok segítenek a világnak az utolsó üzenetet közölni. Mi nem tudjuk e munkát eléggé becsülni, mert a könyvárusító fáradsága nélkül nem hallanák az intést.

Igaz ugyan, hogy sokan, kik a könyveket megvásárolják, azokat szépen a könyvvállványra, vendég- vagy szalon-szoba asztalára teszik és csak ritkán tekintik meg. De Isten gondot visel az ő igazságáért és eljön az idő, hol ezen könyvek előkeresve és olvasva lesznek. Betegség vagy balszerencse térhet a házba és Isten küld ezen könyvekben tartalmazott igazság által a szomorú szíveknek békét, reményt és nyugalmat. Az ő szeretete kinyilvánul előttük s ők elismerik, hogy mily gyönyörűséges az, ha bűneik meg vannak bocsátva. Ilyen módon működik az Úr önmegtágadó munkásaival.

Vannak sokan, kik előítéletből az igazságról addig nem értesülnek, míg végre a házukba nem hozatik. A könyvárusító megtalálja ezen lelkeket és dolgozhat velök. Az ily módon való munka egy oly munka, melyet ő eredményteljesebben tud végrehajtani, mint mások. Ő ismerős lesz a népei és tanulja igazi szükségletöket ismerni; ő imádkozhat velök és őket az Isten bárányára utalhatja, ki elveszi a világ bűneit. Ily módon megnyitják az út a kiváltságos üzenetnek és bejáratot talál a szívekben.

A könyvárusítón egy nagy felelősség nyugszik. Ha ő a munkába megy, kell, hogy elő legyen készítve az iratokat megfejtetni, megmagyarázni. Ha ő, amennyiben ő helyről-helyre jár, bizalmát az Úrban helyezi, úgy Isten angyalai lesznek körülé, kik azon szavakat helyezik ajkára, melyek sok lelkeknek világosságot, reményt és felbátorítást hoznak.

A könyvárusítónak mindenkor arra kell gondolnia, hogy neki alkalma van vetni a vizeknél. Ha könyveit eladja, melyek az igazság ismeretét tartalmazzák, gondoljon arra, hogy ő Isten munkáját cselekszi s hogy minden tehetség az ő nevének dicsőségére kell hogy szolgáljon. Isten mindazokkal lészen, kinek óhajtsa az igazságot megismerni, hogy ő másoknak értelmesbb módon terjeszthesse elő. Isten világosan és értelmesen szólt: »A lélek is és a mennyasszony is ezt mondják: Jövel! aki hallja is ezt mondja: Jövel!« Jel. 22, 17. Nem szabad haboznuuk, az oktatást azoknak hozni, kiknek erre szükségük van, hogy ők az igazság ismeretéhez, mint az a Jézus Krisztusban van, hozzattassék.

Az Isten nyájából elveszett juhok mindenütt szét vannak szórva s a munka, melyet érettök végezni kellett volna, elhanyagoltatott. A nekem adott világosság által tudom, hogy ott, hol most egy könyvárusító van a mezőn, száznak kellene lenni. A könyvárusítók kell, hogy felbátorodjanak e munkát felvenni, nem történeti könyvek árusítására, hanem a világnak azon könyveket hozni, melyek fontos igazságokat tartalmaznak e jelen időre.

Hagyjátok a könyvárusítókat az Isten igéjével kimenni s arra gondolni, hogy csak kik engedelmesek a parancsolatoknak s másokat is oktatnak azt teljesíteni, azzal lesznek megjutalmazva, hogy láthatják, mint térnek meg lelkek s egy igazán megtért lélek ismét másokat fog Krisztushoz vezetni. Ily módon a munka új mezőkre fog elterjedni.

Az idő elkövetkezett, hol a könyvárusítók által egy nagy munkának kell véghez menni. A világ mély álomban van elmerülve s nékik mint öröknek kell a vészharangot megszólítani, az alvókat az ő veszedelmök ismeretére felébreszteni. Az egyházak nem ismerik el a meglátogatásuk, veszedelmök idejét. Sokszor leginkább a könyvárusítók által jutnak az igazság ismeretére. Azok, kik az Úrnak nevében mennek ki, azok az ő küldöttei, melyek azon sokaságnak, kik a sötétségben és a tévedésben van-

nak, a Jézus általi megváltás örömhírét hozzák, amennyiben ők Isten parancsolatainak engedelmesek.

Oktatva lettem, hogy ott, hol a nép az igazságot egy élő prédikátortól hallja, a könyvárusító az ő munkáját a prédikátorral összekötetésben végezze; mert habár emez híven adja elő az üzenetet, még sem képesek a népek ezt mind felfogni. A nyomtatványok azért fontosak: nem csak az igazság fontosságát nekik a jelen időre bemagoltatni, hanem az igazságban megállapítani és megerősíteni s őket a csábító tévedésektől biztosítani. Folyóiratok és könyvek az Isten eszközei, a népnek az igazságot a szemük előtt tartani! A munkában, a lelkek felvilágosítása és megerősítésében a nyomtatványok egy sokkal nagyobb munkát végezhetnek, mint magában a prédikáció által végezhető. Azon néma hirnökök, melyek a könyvárusító fáradsága útján jutnak a házakba, minden módon támogatni fogják az evangélium hirdetését; mert a szentlélek befolyásolja az emberek szívét a könyv olvasásánál, mint ahogy befolyásolta azoknak szívét, kik az igének prédikálását hallgatták. Az angyal ugyanaz a szolgálata kíséri az igazságot tartalmazó könyveket is, mely a prédikáció munkáját kíséri.

(Folytatás következik.)

A gyülekezeti vén (előljáró) feladata és kötelessége.

(Vége.)

8. »Ki az ő házában jól tudjon előljárni.« Az előljáró gyermekei, ha az atya jól gondozza családját, engedelmesek lesznek és tiszteletben tartják az atyjuk szavát s parancsait. Az előljárónak bármilyen jó tulajdonságai is vannak, ha ebben az egy dologban hiányos, akkor már meg van bénítva az ő munkájában.

»Midőn gyülekezeti előljáró megváltásáról van szó, akkor az illető családját is kell szemügy alá venni. Engedelmeskednek-e gyermekei? Tud-e azon férfiú saját házában előljárni? Hogyha nincsen tehetsége és elegendő jámborsága saját családjára vezetésére,

akkor biztosra vehető, hogy ugyanazon fogvatkozások nyilvánulnak még a gyülekezet vezetésében is. Így sokkal jobb az illető férfiút kritizálni, míg nincs még a hivatalában, mint mikor már választva van. Jobb elébb tanácskozni és imádkozni, mielőtt teszik a határozott lépést, mint azután kifogásolni és a helytelen lépést kiorvosolni.»

White E. G.

9. »Jó bizonyosságának is lenni a kívülvalóktól.« Azon egyén, akinek rossz hire van a szomszédságban, (jóllehet hogy még abból az időből származik, midőn még nem volt megtérve) nem arra való, hogy az Úr házában előljárjon, míg be nem bizonyította az ellenkezőt eljárása által s megmutatja, hogy megtért férfiú.

10. »Aki ragaszkodik az egészséges tudományhoz.« A gyülekezet fejlődésére nagyon szükséges, hogy az előljáró »állhatatos« legyen az igazságban. Nem elégséges, hogy az előljáró megtartsa a szombatot, hanem szükséges, hogy az egész jelenvaló igazságnak igaz hive legyen. Megtért embernek kell hogy legyen, aki sokat imádkozik. Egy olyan egyén jó példával jár elől a missiói munkában, a szombati iskolában és a gyülekezetben, és hűségesen megadja az egész tizedet és egyéb adakozásokat is.

11. »Alkalmatosnak a tanításra.« A gyülekezeti előljárónak némi tehetséggel kell bírnia a tanításra. A tanítási tehetség igen lényeges, tudni kell szólani alkalmas időben. Tudnia kell, hogy mikor kell beszélni, és mikor jobb hallgatni. Némely gyülekezetben vannak előljárók, akik kevés tehetséggel bírnak arra, hogy a gyülekezet hű tagjait a munkára tanítsák. Nem volt értelme az előljárói munkához s úgy unalmassá vált az Úrnak fontos ügye. A vezető lassú fáradságos magaviseletet tanusít, hosszú beszédeket tart és hosszan imádkozik a nyilvánosság előtt; nincs meg az élő összeköttetése Istenel, amely tényleg új életerővel töltené be egész énjét.« White E. G.

12. »Vigyázónak.« Mindenkor figyelemmel kell lennie, hogy a fenyegető veszélyeket meglássa és kerülje. Az

előljáró kötelessége ébernek és vigyázónak lenni, a gyülekezet összes tagjait meglátogatni, ha lehetséges. Utána kellene néznie, hogy minden egyes tag járassa lapjainkat. A gyülekezet lelki állapotáról teljesen tájékozva kell lennie, hogy gyengéket megerősíthesse.

13. »Nem újnak a tudományban.« Nem olyant kell választani, aki nem régen jutott az igazsághoz. »Nem kell sietni az előljárók választásával, nem kell oly férfiakat felavatni, kiknek még szükséges a megtérés, a nemesítés és a lelki művelődés, — különben nem szolgálhatják az Úrnak ügyét.« White E. G.

14. »Józannak, igaznak, mértékletesnek.« Mértékletesnek a beszédben, evésben, ivásban, igaznak és kegyelmesnek mindenkihez; türelmet gyakorolni és gyengédséget a gyengék és tévedőkkel szemben. Aki tud dorgálni. inteni, feddni lélekben. Feddhetetlennek lenni, magasztos hivatás. Félelemmel és rettegéssel kérdezheti: »Ki méltó arra?« Csakis az Úrnak kegyelme által képes az ember ezen tisztet betölteni. Azon drága ígéret azonban, hogy az Úr az ő kegyelme szerint minden hiányt ki fog pótolni, az ő dicsőségének gazdagsága szerint, — azon egy ígéretet eltulajdoníthatják maguknak a gyülekezet vénei (előljárói) is az ő fontos hivatásuk teljesítésében.

Underwood R. A.

„Szék“ községből.

»Jertek el és beszéljünk meg Sióban a mi Urunk Istenünknek dolgát.« Jer. 51, 10.

Szívem igen kicsiny arra, hogy az Isten szeretetét, a végnélküli hatalmát és csodadolgait elrejtethetném, melyet szemünk elé terjesztett dicső működése folytán ez utóbbi időben. Már vagy kilenc éve, hogy a hármasszangyalis üzenet Szék nagyközségébe is eljutott, mely úgy itt is, mint mindenütt nagy nehézségek között kezdődött meg. Ezen alkalmmal Huenergardt J., Orbán M. és Nagy A. testvéreink jöttek el a meghívásra. Az istentiszteleten vagy 150 személy volt jelen. A hallgatóság nagy része itt is elfogadta, másik része pedig

ellenezte. A jelenlevők közül sokan már hallották, hogy antikrisztusok fog-
nak jönni s abban a hiszemből vol-
tak, hogy ezen testvérek is azokhoz
tartoznak. E dolgot a községi előljáró-
ság is tudomásul vette s csendőroket
küldvén, letartóztatta többek jelenlété-
ben az utolsó üzenet hirdetőit, és sza-
mosújvári szolgabíróhoz kísérték őket,
honnan Kolozsvárra szolgáltatták át.
Habár Sátán meghiusítani igyekezett a
szent munkát, mégis a mag el lett hint-
ve. Némely az útfélre, némely a kő-
sziklára, némely a tövis közzé, némelyre
pedig mégis akadt jó föld, melyben a
mag kicsirázott s gyümölcsött hozott.
»Bizonyára, miképpen leszál az eső és
a hó az égből és oda vissza nem tér,
hanem megrészegíti (megitatja, megáz-
tatja) a földet és azt műveli, hogy a
föld teremjen és gyümölcsözzön és a
magvetőnek magot adjon és kenyeret
az éhezőknek. Úgy léssen az én beszédem,
mely az én számból kimegyen, nem
tér az én hozzám üresen.« És. 55, 10. 11.

Az Isten ígéje 1903-ban dacára a
sok nehézségeknek, hat k. lelket gyü-
mölcsozott, kik a keresztelek által fel-
vétettek. Ezek egymást támogatása-
céljából látogatásokat tettek egymáshoz.
Az Úr meg is szaporította őket. A munka
lassan haladt, de 1908-ban engedélyt
nyertünk gyülekezet tartására. Két évig
majdnem eredménytelenül folyt a mun-
ka, de azután az ígért késői eső elkö-
vetkezett. A gyülekezetet szorgalmasan
látogatták. A testvérek feléledtek s
munkálkodtak. Meghívták őket házak-
hoz s különösen a téli esteiken szép
tanításokat tartottak, hol átlag 50-60
lélek volt jelen. Az idén a második
keresztelekünk ment végbe. Ezen al-
kalommal ezernél több látogatónk volt
jelen, mivel pünkösdi ünnep volt ép-
pen s az idő is kedvezett. Az Úrral
való szövetségkötést a legnagyobb csend-
ben hallgatták s nézték végig. Testvé-
reink eljöttek Kolozsvárról, Vistáról, Vaj-
dakamarásról, M. Szovátról stb. A vistai
és kolozsvári testvéreink egy jól szerve-
zett énekkarral örvendeztették meg a
jelenlévőket.

Kedves testvéreim, ha lelki szemeim-
mel tekintek az Úr munkájába, azt ta-

pasztalom, hogy Krisztus valóban csak
az ajtó előtt van. A munka nagy
gyorsasággal halad előre. Vegyük fel
mi is mindnyájan a reánk bízott felelős-
séget és működjünk a lelkek meg-
mentésében, addig míg késő nem lesz!!

A lelkek drágák az Úr szemei előtt
s az tőlünk függ, hogy el ne vesszenek!

Ahelyett, hogy mások hibáiról és vét-
keiről beszéljünk, inkább az Úr munkájáról
elmélkedjünk, tanácskozzunk. Most van
az az idő, hol az Úr népének készülni
kell az ő eljövételére; de ne feledjük,
hogy másoknak is kell segítő kezet
nyujtanunk ezen cél elérésében. A vi-
lágnak nagy szüksége van a jelenvaló
igazságra! A mi kötelességünk tehát,
hogy azt velök közöljük. Lásd Ezék.
3, 17. 18.

Keressétek az Urat teljes szívetek-
ből s kérjétek, hogy ruházzon fel ben-
neteket az ő szentlelkével, hogy mun-
kálkodhassatok szomszéd és ismerősei-
tekkel, saját üdvösségük elérésében.
Hívjátok őket a bárány menyegzőjére
ezen szavakkal: »Jertek el a lakoda-
lomba, mert mindenek készek.« Máté
22, 4. Az ilyen munkától erősödünk s
az Úr Jézus világossága fog szívünkben
és elménkben fényleni.

Kedves testvéreim, adja az Úr, hogy
ezen sorok bátorítástokra és serkentés-
tekre szolgáljon. Óh, használjuk fel
jól az alkalmat, mert a holnap már
késő lehet! Előre testvérek a küzdő-
térre, mert a cél, a diadalom nincs
messze már. Készüljétek és imádkoz-
zatok:

Istennek népe ne heverj
A leghasznosb munkára fel,
Mert Mestered nincs messze már,
Munkád végezve várj!

Ifj. Bálint Ferenc.

„Eredj hamar a város utcáira és szorosaira!“

Midőn a Megváltó az ő tizenkét ta-
nitványait az első missiói útra küldötte,
azt parancsolta nekik: »Elmenvén pedig,
prédikáljatok és ezt mondjátok: Elkö-
zeltett az Isten országa. Betegeket
gyógyítsatok, poklosokat tisztítsatok,
halottakat támasszatok, ördögöket űze-

Felebarátom.

tek. Ingyen vettétek, ingyen adjátok.« Máté 10, 7. 8. — Ezt megismételve látjuk a hetven tanítvány kiküldésénél: »És gyógyítsátok a betegeket, akik ott lejárnak és ezt mondjátok nekik: Elközelített hozzátok az Isten országa!« Újra és újra tapasztaljuk, hogy hol a Megváltónk néppel érintkezésbe jutott, részvétet tanúsított irántuk, enyhített fájdalmaikon, segített bajukon és azután felhívta őket, ezt mondván: »Kövessetek engem!« Továbbá azt mondja: »Mert példát adtam néktek, hogy amint én cselekedtem veletek, azonképen cselekedjétek ti is!« Ján. 13, 15.

Óh, kedveseim, a világnak szüksége van arra, amire ezerkilencszáz év előtt volt szüksége, t. i. Krisztus megjelenésére bennünkben! Nyissuk meg szemünket és látni fogjuk, hogy az egész világ egy kórház!

A gyülekezet minden egyes tagjának az Úr követőjének kell lennie! Kezdjük meg az irgalmas szamaritánus munkáját! Luk. 10, 33–37. A legközelebbi környezetünktől kezdve vannak szegények, kiket támogathatnánk; vannak betegek, kikről szeretettel és gyengédséggel gondoskodhatunk és enyhíthetünk fájdalmaikon. Vannak szomorúak és elkeseredettek, kiket vigasztalhatunk és építhetünk. Vannak tudatlanok és tapasztalatlanok, azokat taníthatjuk és útba igazíthatjuk. Az ily munkát, ha imával kísérjük, nem fog gyümölcstelenül maradni. A szenvedő beteg lelkeket az Úr Jézusra utalni a mi magas kötelességünk és magasztos előjogunk! Tapasztalni fogjuk, hogy egy kis részvét, egy kis önfeláldozott szolgálatunk, hála fogja indítani az embereket és ily módon utat készíthetünk az Úr evangéliumának az ő szívökben.

Az Úr Jézusnak a nagy vacsoráról szóló példázatában s azt hiszem saját tapasztalatunkban is, észrevettük, hogy egészségesek és erősek gyakran visszatartották az Úrnak hívását. Luk. 14, 15–21. Azért mondja a Megváltó: »Eredj hamar a város utcáira és szorosaira és a szegényeket és csonkabonkákat, sántákat és vakokat hozd be ide!«

B. Zs.

Egy Schwalbach nevű fürdőbe 1839-ben egy osztrák katonatiszt érkezett, hogy ott kigyógyítsa régi betegségét. A háztulajdonosok nem akarták házába fogadni, mert úgy nézett ki, mint egy halott és egy vendéglős sem akar egy haldoklót a házába fogadni, mert ezáltal könnyen elvesztheti a vendégeit. Midőn a beteg lassan haladó kocsin a »Kék bárányhoz« címzett vendéglő elé ért, eléje ment a vendéglős és azt mondta: »Sajnálom, de nincs üres szobám.« A férfi megmutatta duzzadó pénztárcáját, duplán akart fizetni, de mind hiába. Akkor kilép a vendéglőből egy férfi, odalép a vendéglős elé és mondja: »Ez az ember itt közeli rokonom, velem fog tehát lakni; majd csak elférünk ketten a szobámban, ő az ágyamban, én pedig a pamlagon fogok aludni.« Ez ellen a vendéglős nem tehetett semmit, mire a beteget az ágyba vitték.

Midőn felértek, megkérdezte a beteg a szamaritánust: »Azt tetszett mondani, hogy rokonom, mi a becses neve?«

»Ez nem tartozik ide,« én az Uranak Jézusnak szolgálók és ő megtanít, hogy ki a felebarátom; és a felebarátom testvérem — mit törődik a nevemmel? Én nem azt kérdezem, mi a neve, hanem mivel lehetek segítségére?«

A beteg elalszik és oly gyorsan zárja be szemét, hogy éppen csak egy könnynek van helye kigördülni, amely félig szétnyomatik.

A rendkívüli gyógyerővel bíró Schwalbachi víz első poharait az ágyban vette magához, az első fürdőt a szobában végezte, a szamaritánus volt a fürdőmester és ápolója. A beteg állapota napról-napra javult. A pohárba a gyógyerejű vízen kívül még más gyógyerőket is öntött az ápoló, mert hirdette, hogy Jézus a bűnösök Megváltója. Két hét múlva már a forrásból élvezhette a beteg a vizet, négy hét múlva pedig testileg és lelkileg meggyógyult és a szamaritánus nem hazudott, midőn azt mondta, hogy az idegen a közeli rokona, mert tényleg testvére lett Krisztusban.

A magyar egyesület negyedévi kimutatása

1910. április 1-től június 30-ig.

Helységek	Tagok száma	Felvét.		Dézsmá		Heti adakoz.		Imanapi adakoz.		Szombati iskola			Vall. irat. egyl.		
		Kereszt.	Szav.	K	f.	K	f.	K	f.	Tagok száma	K	f.	Kimut.	K	f.
Arad	29	3	1	200	—	—	—	—	—	29	—	—	—	—	—
Árpás	12	1	—	86	36	1	10	—	—	12	11	34	—	—	
Békés-Csaba	32	—	—	286	62	9	—	—	—	28	12	15	5	39 59	
Békés-Gyula	—	—	—	72	70	—	—	—	—	—	21	—	—	—	
Berethalom	23	3	2	267	34	5	—	—	—	18	14	43	—	—	
Bogártelke	13	—	—	59	56	2	33	—	—	10	6	17	—	—	
Brassó	36	2	—	329	07	11	02	—	—	36	74	4	—	9	
Budapest	48	6	—	353	76	7	20	—	—	39	43	88	—	—	
Drávis	19	—	—	68	—	1	10	—	—	19	6	—	—	—	
Fogarás	13	—	—	91	32	2	36	5	—	8	8	73	—	—	
Földszin	10	—	—	56	60	2	12	—	—	10	6	18	—	—	
Gyórok	23	—	5	92	78	—	—	—	—	14	10	42	—	—	
Károly	6	—	—	41	30	3	39	—	—	6	4	60	—	—	
Kassa	6	—	—	159	—	2	80	—	—	6	13	20	—	—	
Kolozs	21	—	—	64	75	3	90	—	—	21	7	71	—	—	
Kolozsvár	50	2	—	545	42	12	72	—	—	44	41	78	—	—	
Kumán	12	2	—	55	62	3	—	—	—	15	8	62	2	2 50	
Magyar Szóvata	3	—	—	34	54	—	—	—	—	3	3	37	—	—	
Makkfalva	7	—	—	20	—	—	—	—	—	7	—	—	—	—	
Mokrin	10	—	2	—	—	—	—	—	—	10	—	—	—	—	
Medgyes	5	5	—	41	35	—	—	—	—	5	10	—	—	—	
Nagykikinda	6	1	—	69	02	5	78	—	—	6	1	90	—	—	
Nagylászló	5	—	—	157	39	17	48	—	—	5	7	26	—	—	
Nagyselyk	13	—	—	98	56	2	—	—	—	13	4	88	—	—	
Nagyszében	17	—	—	126	24	4	—	—	—	16	19	24	12	39 67	
Nagyvárad	13	—	—	43	—	—	—	—	—	13	4	—	—	—	
Pozsony	4	—	—	77	—	6	40	—	—	4	17	06	—	—	
Révaujfalva	6	—	—	3	98	9	34	—	—	6	16	73	—	—	
Róde	6	—	—	26	27	1	40	—	—	6	2	68	—	—	
Segesvár	19	1	—	143	16	8	20	—	—	17	12	14	—	25 11	
Szék-Szolnok	23	3	—	56	24	—	—	—	—	23	9	96	—	—	
Székely-Derzs	8	—	—	24	90	—	—	—	—	6	1	10	—	—	
Székudvar	39	1	—	217	35	9	30	—	—	39	7	24	—	3 25	
Szénaverős	5	—	—	30	28	1	30	—	—	5	3	19	—	—	
Sz. Bagos	8	—	—	43	62	—	—	—	—	8	1	42	—	—	
Szintye	24	—	—	89	—	2	60	—	—	24	2	74	—	—	
Temesvár	12	1	—	84	60	4	—	—	—	12	9	30	—	3 92	
Tündéres	7	—	—	14	40	2	29	—	—	7	4	06	—	—	
T.-M.-Kanizsa	6	1	—	—	—	—	—	—	—	6	—	—	—	—	
Vajda-Kamarás	26	10	—	64	60	—	—	—	—	26	13	12	—	—	
Vist	34	—	—	184	42	—	—	—	—	34	11	83	—	—	
Értak	8	—	—	47	30	1	—	—	—	8	—	73	—	—	
Adakozások	—	—	—	60	60	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
Összesen	667	42	10	4888	02	142	13	5	—	624	454	20	19	126 44	

Cseppek az égből.

Egy szegény mosónőnek a kis leánya sokat hallott beszélni a szerencsétlen pogányokról és annyira megszánta őket, hogy ő is szeretett volna valamit értük tenni. De szegény volt nagyon. A jó Isten azonban csodálatosan segítette jó szándékában. A kis leány ugyancs látta

másoktól, hogy az esővizet összegyűjtik és eladják. Ő is tehát, midőn eső esett, teknőket tett ki az eresz alá és meggyűjtötte az onnan lecsepegő cseppeket. Mivel az esővíz mosásra nagyon jó, az összegyűjtött esővizet mindig szívesen megvették tőle, úgy, hogy rövid idő alatt néhány koronája gyűlt ebből össze a kis leány-

nak. A szegény lányka örömmel vitte a missionárushoz az összegyűjtött pénzt és kérte, hogy küldje el azt a pogányok megtérítésére. A prédikátornak feltűnt a szegényesen öltözött kis leány tekintélyes adománya; nevét kérdezte tehát. A leányka azonban a nevét nem mondta meg. A prédikátor azt mondta, hogy azt neki jegyeznie kell, hogy kitől jött az adomány. »No, — mondá a kis leányka — ha azt meg kell írni, hát írja meg, prédikátor bácsi, hogy ezek cseppek az égből. Mert nem én adtam az adományt; ha a jó Isten esőt nem adott volna, nem hozhattam volna én sem semmit.«

Krisztusért.

Mikor Basel-ből tíz fiatal missionárust kellett kiküldeni, megkérdezte tőlök az igazgató: »Ki akar közületek Ny. Afrikába menni? Ugyanis Ny. Afrikában van Bâsel-nek egy missióterülete, melyben a rossz éghajlat folytán sok missionárus elpusztul. Ki akar tehát közületek Ny. Afrikába menni?« Mindnyájan hallgattak, senki sem jelentkezett. — Talán csodálkozol nyájas olvasó, bizonyosan több áldozatkésztséget vártál tőlük? Hallgasd csak tovább! Az igazgató folytatja beszédét: »Ki akar közületek Afrikába menni, ha mi küldjük?« Akkor mind a tizen jelentkeztek. Nem akartak önakarattól menni, ellenben az Úr hívására igen. Nemde Krisztusért készek önmagukat feláldozni?

Ha gondok terhelnék minket.

Egy napon Wesley egyik barátjával járkált, ki nehéz helyzetéről panaszkodott s így szólt: »Kedves Wesley, valóban nem tudom mihez kezdjek, mert egyáltalában nem tudok nehézségeimen áttekinteni.« Erre aztán néhány pillanat múlva azt mondá Wesley: »Tudja-e, kérem, miért néz ottan az a tehén a falon felül át?« — »Nem tudom,« szólá a szomorodott társ. »No hát megmondom önnek: ez a tehén azért néz a falon felül által, mert a falon keresztül nem tud látni, s éppen ez az amit önnek is kell tenni. Ön mondta nékem, hogy nem tud áttekinteni nehézségein, tehát tekintsen felül rajtuk. Írva áll: 'Hívj engem segítségül nyomoruságodban és én meg akarlak menteni' . . .«

Adná Isten, hogy mindnyájan feláldozó munkások lennénk abban a körben, amelyben forgunk. Legyünk mindnyájan Krisztus hű követői és tanítványai, akkor majd szélesebb kör is fog adatni számunkra!

Mire képes egy ember!

New-York lapjai nemrég azt közölték egy Pellit Erzsébet nevű nőről, kinek lakását egy szoba képezte, hogy birtokait halála után kosárba lehetett csomagolni. Nem volt szükség végrendeleti végrehajtóra. Szüksős viszonyok közt élt, semmi élvezetet nem engedett meg magának, sőt még a legszükségesebből is lemondott néha. És mégis negyven évig tartó keresztyéni élete alatt százötvenezer koronát áldozott missiói célokra. Egy Labradorban élő és egy oda menni készülő missionárusról gondoskodott. Ebből látszik, hogy helyesen fogta fel az Üdvözítőnek a vagyronról szóló tanítását. — Mit akarunk mi tenni?

Mindegyik megtért missionárus.

Egy püspök kérdezte egykor a missionárustól, ki épp Kinából jött haza: »Hány bennszülött missionárus van az ön missiói körében?« »Háromezer«, volt a gyors válasz. »Nem a hívőket kérdeztem, hanem a munkásokat,« mondá a püspök. »Jól értettem, főtisztelendő uram,« mondá a missionárus, »s azért mondtam 3000, mert nálunk minden megtért missiói munkás is.«

— A földi javak olyanok mint a kés, mellyel az ember magát és másokat meggyilkolhat, de magának kenyeret is szeghet vele. A kés magába véve jó; csak attól függ, mikép használjuk azt.

A missió selyemgubói.

Sokan azt hiszik, hogy nincs alkal-
muk és pénzük a missiót és így az
embertársain segíteni; pedig csak egy
kis élelmességre van szükségünk és
mindjárt lesz pénzünk. Isten sok utat
és módot nyújt nekünk bölcs műve, a
teremtése folytán a megélhetésre. Hiszen
majdnem minden növény és állat igen
szapora, az embernek pedig azért van
értelme, hogy ezt a szaporodást javára
fordítsa. Igen jó példát adott erre nézve
egy 11 éves leányka. Ő selyem-hernyó-
kat tenyésztett. Etetni könnyen etette
őket, mert szederfa bőven található az
út felén. A leveleket szedni neki csak
játék volt s hozzá hasznos játék, mert
a gubókért 1,14 fill. kapott, mely ősz
szeget a missióhoz juttatta. Igaz, hogy
ez nem valami nagy összeg, de azért
ha sok gyermek követné ezen jó példát,
az összeg is tekintélyesen növekedne.
Sokan azzal mentegetné magát, hogy
nincs szederfa; nincsen mivel etesse a
hernyókat stb. Az állam szívesen ad,
csak folyamodnunk kell érte. Különben
vannak még más utak és módok a jó-
tevésre és a missió támogatására, csak
az eszünket kell kevéset használni és
Isten segítségével rá fogunk jönni.

„Nem érdeklődöm a missió iránt,“

mondá egykor egy kis leány anyjának.
»Nem esoda, éles lelkem — mondá az
anya barátnéja — az ember nem is
várhat te tőled má, még mást. De ha
majd te teszel abba valamit, akkor ér-
deklődni fogsz iránta. A ért úgy vagyunk
azzal, mint a takarékosztárral. Ha
nem teszünk bele, nem érdeklődünk
iránta. De ha teszünk bele, érdeklődünk
iránta. Valóban tanulságos szavak.«

— Nagy Sándor egy alkalommal meg-
látott egy közkatonát, aki nagyon illet-
lenül viselte magát. Kiszólitotta őt a
sorból s azt mondá neki: »Vagy jobban
viseld magadat, vagy válassz magadnak
más nevet.«

Keresztyénnek nevezed-e magadat?

Nyugtázások.

A békéscsabai imaházra adakoztak: Kassá-
ról 5 kor. Gajdos J. 10 kor. és Halnsic I. 10 kor.
A M. T. Kanizsáról egy k. barátokozó ada-
kozott 5 kor.

Egy testvér az afrikai missió részére 7,50 kor.
Fuchs család a magy. missió részére 2 kor.
Özv. Király Ferencné a külmissió részére
1 kor.; a belmissió részére 1 kor.

Osztoies Vazul a magy. missió részére
10 kor.

Az Úr áldja meg az adakozókat és az
adakozást.

A pénztárnok.

A központi szegénypénztár kimutatása.

1910. második negyedről.

Arad Gyorok-Széknádvar	K	2,01
Kassáról	„	7,50
Rassóból	„	7,21
Karlováról	„	4,20
Kumánról	„	6,81
Mokrinból	„	7,58
Titelről	„	1,60
Nagykikindáról	„	1,54
E. M. Kanizsáról	„	1,00
Temesvárról	„	10,00
Békéscsabáról	„	1,50
Bogártelkeről	„	8,63

Összesen: 59,58

Botyánszky Mátyas

Békéscsaba, Dohány-Depó u. 1259.

Hirdetés.

Állandó munkára két ügyes kötő (kö-
tőgéphez értők) keresetnek szombatnap ün-
neplés mellett. — Bővebbet Willwert Kristóf
árnál, Temesvárott, Hunyady u. 16. sz.

„Evangéliumi munkás“

Megjelenik minden negyedévben.

Nyomatja és kiadja:

A vallásos iratok nemzetközi kiadóhivatala
Hamburgban.

Szerkesztőségi bizottság:

Huenergardt J. F., Hörcher Gy., Kessel Fr.

Felelős szerkesztő: *Huenergardt János F.*

Előfizetési ára

„Az utolsó üzenet“ című lappal és bibliai
leckékkel:

Egy egész évre K 3.—
Amerikába \$ —,75

(*Az utolsó üzenet“ című lap nélkül nem
rendelhető.)

Előfizetések

Huenergardt J. F., Rákospalota, Kertköz u. 3
címre küldendők.